

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΝΤΡΕΠΕΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Ο αυτοκράτορας της Γαλλίας Ναπολέων 3ος είχε έναν νόθο αδελφό τον δούκα ντε Μορνύ. Η μητέρα του Ναπολέοντος 3ου βασιλισσα Ορτανσία, μετά τον θάνατο του συζύγου της συνεδέθη με τον κόμητα ντε Φλαζίν, θετόν γιού του Ταλεβανδου. Απ' τις σχέσεις τους έκεινες γεννήθηκε ο δούξ ντε Μορνύ, ο οποίος όχι μόνον δεν ντρέπεται για την ακανόνιστη γέννησή του, αλλά τούναντίον καυχόταν γι' αυτήν. Ο Ναπολέων 3ος από μικρός άνομη άγαπούσε υπερβολικά τον φυσικό έκεινον αδελφό του, ο οποίος επίσης του άνατάδεζε την άγίαση σε σημείο ώστε έλαβε ένεργό μέρος στο πραξικόπημα του 1852, που ανέβασε τον Ναπολέοντα 3ον στον θρόνο της Γαλλίας.

Είς ανάλλαγμα της έκδηλουσέως του έκεινης και εις έκδηλοση της άγίας του προς αυτόν ο Ναπολέων είχε διορίσει τον δούκα ύπουργό και μυστικοσυμβούλο του.

Ο αυτοκράτορ καράρωνε τον αδελφό του για την άνδρεία του, την λεπτότητα του, τους άρχοντικούς τρόπους του, αλλά δεν μπορούσε να του συγχώρηση την μανία που είχε να έπωφελείται κάθε εύκαιρία για να άναφρηση τήν... ακανόνιστη καταγωγή του!

Άίον καιρό μετά τον γάμο του ο Ναπολέων έμαθε ότι ο δούξ ντε Μορνύ είχε κρημασμένη στην πιο περιβλεπτή θέσει στην μεγάλη αίθουσα του μεγάρου του, μία μεγάλη προσωπογραφία της βασιλίσσης Ορτανσίας, της μητέρας των. Αυτό δυσπρόστιπτε πολύ τον αυτοκράτορα που ήθελε να γίνεται όσο το δυνατόν λιγώτερος λόγος για την ένοχη έκείνη σχέση της μητέρας του με τον κόμητα Φλαζίν. Άνάθεμα λοιπόν στην αυτοκράτειρα Εύγενία να καλέση τον αδελφό της και να του πη, με τρόπο, να ξεκρεμάση την προσωπογραφία της βασιλίσσης Ορτανσίας άπ' το σαλόνι του.

Η Εύγενία έκάλεσε τον δούκα και του διεβίβασε την αυτοκρατορική άδελφική παρτίκλα.

Όσο λιγώτερο θυμίζεσε στον αυτοκράτορα τον άδελφικό σας δεσμό, του έπλε, τόσο περισσώτερο έκεινος θα σάς αγαπάει και θα σάς φέρεται σάν άδελφός.

Ο δούξ ντε Μορνύ όταν άκουσε την παρτίκλα του άδελφού του χαμογέλασε το συνειδητόμενο του σαρκαστικό χαμόγελο και έπλε:

— Δέν έχω καμιά άντίρρηση να ίκανοποιήσω την έπιθυμία του αυτοκράτορος... άδελφού μου. Δέν μπορώ όμως να κατλάβω γιατί στενοχωρείται με την άνάμνηση του άδελφικού μας δεσμού. Έκεινος έχει έναν λόγο να στενοχωρείται ενώ έγω έχω δύο. Έκείνος ντρέπεται για την διαγωγή της μητέρας του, ενώ έγω ντρέπομαι και για την διαγωγή της μητέρας μου και για την καταγωγή μου. Άφορ λοιπόν έγω δέν στενοχωρούμαι γιατί στενοχωρείται έκείνος.

ΕΝΑΣ ΟΛΙΓΑΡΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Όταν η αυτοκράτειρα Αικατερίνη της Ρωσίας έπεχείρησε το περιφημο ανά την Νότιο Ρωσία ταξείδι της, ρώτησε μία μέρα τον στρατηγό Σουβόροφ με τι μπορεί να τον εύχαριστήσει για την καλή καίταστα του στρατού, τον όποιον του είχε έμπιστευθή. Και ο Σουβόροφ της άπάντησε:

— Το μόνο που έχω να ζητήσω άπ' την Αυτοκράτειρα, είναι να πληρώσει μερικά έννοικια τα όποια χρωστώ στη σπιτινοικοκυρά μου !..

φτ ίνει κανείς και πίνω :

— Άνερίτες, του έπλε και γονάτια κάτω. Άλλος τρόπος δέν ύκάρχει κι' αυτό είναι το καλύτερο στη θέσι που βρισκόμασε.

Ο καθηγητής δέν έδιστασε. Πάτησε άπάνω στον όμο μου, γατζώθηκε στον τοίχο, κύταξε έξω και ξαναπήδησε μέσα τραυλίζοντας:

— Θεέ μου ! Το άνοιγμα είναι πραγματικώς προς το ποτάμι. Μία βάρκα με τρεις κακογούς άσφαλώς πλέει προς τα έδω ! Έχουν μέσα κάτι σάν πτόμα διλωμένο σ' ένα λευκό σεντόνι ! Τι συμβαίνει. Τι σχέση έχουν αυτοί με τον Στήβεν ! Μας περιβάλλουν φρικτά μυστήρια ! Μία φρενιά είναι άνομητη στην άντικρυνή όψη του ποταμού κ' έτσι μπόρεσα να τους δω. Πρέκει να σταθούμε έδω και να τους παρακολουθήσουμε όσο μπορούμε...

(Άκολουθεί)

ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΕΣ ΕΡΗΜΙΕΣ ΤΗΣ ΣΙΒΗΡΙΑΣ

Η ΑΓΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΙΤΙΣΤΕΣ ΦΥΛΕΣ

Τογγούζοι, Σαμοϊδαί, Σιρογγέσι, Οσιτάκιοι. Τό βάπτισμα κατά χιλιάδες στέν ποταμό Γοχουλούμ. Η θυσία στο δά-κελο. Όπου τά έόανα δέρονται άγριας. Οι πνεοί τεύ το-κετοί, άπέδειξε... άπιστίας. Οι άσχημώτεροι άνθρωποι του κόσμου. Το μοιρολόι γύρω από νεκρό της σκοτωμένης αρκούδας κλπ. κλπ.

Στά ένδότερα της Σιβηρίας έχουν ένα πλήθος ταταρικές φυλές, σε κατάσταση έντελώς πρωτόγονη. Οι άνθρωποι αυτοί άγονται από το έπίσημο Ρωσικό κράτος, μόλις τελευταία άρχισουν να άνοιγουν τα μάτια τους σε κάποιο φως πολιτισμού.

Μέχρι πρό έλάχιστων άκμή έτών οι περισσότεροι άπ' αυτούς ήταν είδωλολάτρες, λατρεύοντες διάφορα έόανα. Επί Τσαρικό καθέστωτος είχαν όργανισμο ύπερ αυτών διάφορες άποστολές άποτελούμενες άπό έναν έπισκοπο, μερικούς παπάδες και άνάλογοι τμήμα στρατού. Όταν ή άποστολή έφτανε στις χώρες αυτές ο έπίσκοπος καλούσε τους κατοίκους να προσέλθουν για να βαπτισθούν ! Ω; καλυμβήθρα άχρησίμευο ο ποταμός Τοχουλούμ. Βετούσαν αντών 2 - 3 χιλιάδες ψυχές, έδωαν σε όλους μαζί ένα όνομα, τους κρημούσαν κατοίκιν στο λαϊμό άπό ένα μικρό ξύλινο σταυρό, τους μάθαιναν όλίγα έντελώς στοιχειώδη πράγματα άπό τη Χριστιανική Θρησκεία και τους άφηναν στην ήσυχία τους...

Μία άλλη όμος φυλή πλανούδιον κυνηγών, διαβούσα κι' αυτή στις χιονοσκεπασμένες στέπες της Σιβηρίας, οι Τογγούζοι δέν έχουν άκομη ύπασοσθητή άπό το χριστιανισμό. Αυτοί έξακολουθούν να λατρεύουν και σήμερα τα είδωλα. Οι Τογγούζοι είναι όλοι τους τρομερά φτωχοί και τρέφονται μονάχη με κυνήγια. Το πρώο πρην να ξεκινήσουν για το κυνήγι προσευχονται στα έόανα άπό τα όποια δέ ζητούν ύποτες άλλο παρ ό μόνον να έχουν άφθονα κυνήγια. Το πρώο ζώο που θα σκοτώσουν το προσέβουν θυσία στο... διάβολο! Άν γυριστούν με άφθονο κυνήγι εύχαριστούν τα είδωλα και τα βάρουν με αίμα. Άν όμως δέ χτυπήσουν ύποτες, όλλοίμονο στά... έόανα. Τά δέρονουν άλύπητα και καμιά φορά τά... πνίγουν στο ποτάμι!...

Οι Σαμοϊδαί, άλλος λαός που ζή τά βόρεια της Σιβηρίας, μόλις πρό ένός αιώνος έγιναν γλωσσοί στους Εύρωπαιούς. Κατοικούν κοντά στον Άρχάγγελο και έχουν κάτω άπό σκηνές. Στη Ρωσική γλώσσα λέγονται Σιρογγέσι, που σημαίνει άνθρωποι που τρώνε όμα κρέατα.

Οι σκηνές τους είναι άπό φλούδες δέντρων, που τις ράβουν τη μία κοντά στην άλλη. Νύναιται με τομάρια ζώων, ή φαριών και τρέφονται με όμα κρέατα ή όμα ψάρια. Το πιο άγαπημένο ποτό είναι το ζεστό αίμα ζώου.

Οι γυναίκες των Σιρογγέσι αυτών όρειλουν να γεννούν γαριές να... δοκιμάσουν πόνο. Άν κατά τον τοκετό πονούν αυτοί σημαίνει ότι δέν ύπηρεσαν... πιστές στον άνδρα των, ο όποιος με άγριους ραβδισμούς την ίδια ώρα τις δέναγκαλάει να όμολογήσουν την άπιστία τους.

Τά κρέατα παντρεύονται κατά το δέκατο έτος της ηλικίας των και κατά το ένδοκάτο ή δωδέκατο το πολύ γίνονται μητέρες.

Κοντά στους Σαμοϊδας ζή και μία άλλη φυλή, οι λεγομένοι Όσιτάκιοι, οι όποιοι είναι έλαρεια ή άσχημοι, άκάθαρτοι και κυροελήθεις. Κατοικούν σ' μικρές τετραγώνες καλύβες και ζουν εις αυτοί ύπο κυνήγια άγρίων ζώων και άπό ψάρια. Όταν σκοτώσουν άκούδα τη γδέρνουν άμέσως έπί τόπου, ύστερα της κόβουν το κεφάλι, το όποιον μαζί με την όρτα κρημούσιν σ' ένα δέντρο και άρχίζουν να λένε το έξής περιεγρότα μοιρολόι:

— Ποιός σου πήξε τη Ζωή ; — Οι Ρώσοι. — Ποιός σου κόμισε το κεφάλι ; — Οι Ρώσοι. Ποιός σου έσπασε την κοιλιά ; — Το μαχαίρι του Ρώσου. — Ω ! σου ζητούμε συχώρηση γι' αυτό!

Με το μοιρολόι αυτό το όποιον όλινε την εθύνη του φόνου στους... Ρώσους, φαντάζονται ότι έξιλεόνουν την ψυχή της άκούδας, ώστε να μην τους σπαράξη, έπειδή την άνάγκασαν να άγκασταίρη το σώμα της !..